

Kimagasló eredmények az építőiparban

Az új normák fellendítették a termelést

Az építőiparban egy hete dolgoznak az új normák szerint. Mint mindenütt, itt is nagy ösztönzőről jelentenek az új normák, a minisztérium határozatának végrehajtása. Az építőipari dolgozók nagy örömmel fogadták az új normákat, hiszen saját szemükkel győződtek meg más üzemek példáján, más üzemek eredményeiből, hogyan lendítik előre a termelést az új normák.

Mózes István segéd munkás brigádja 28-án 125 százalékkal teljesítette, 29-én már 130 százalékkal ért el. Széll Pál Ferenc tetőfedő brigádjának eredménye az új norma szerint 194 százalék.

Az új normák ösztönző erejét legjobban mutatja Csomor Balázs segéd munkás brigádjának eredménye. A brigád az új normák bevezetése előtt 85 százalékkal teljesített, az új norma szerint

azonban 114 százalékkal ért el.

Kimagasló eredményeket értek még el Báló György ács, aki 120, majd 130 százalékkal, Barna István kőműves, aki 110 százalékkal, Kendrusz Ferenc, aki 109 százalékkal teljesítette új normáját.

A minisztérium határozatának jó végrehajtása hatalmas lendítőerőt jelent az építőiparra kapcsolatos egyéb szakmákban, így a téglagyáraknál is. A teljesítmények emelkedését érdemes megnézni a Szegedvidéki Téglagyárak NV cserepessori telepén. A nyerstéglások átalaga a régi norma szerint 87 százalék volt s ez

az átlag most az új normák bevezetéseivel 128 százalékkal emelkedett.

Igaz Szilveszter kihordó például a régi norma szerinti 100 százalék helyett, most az új norma szerint 122 százalékkal ért el. Erdélyi

István szénhordó azelőtt 122 százalékkal teljesített, most

az új norma szerint 147 százalékkal fokozta teljesítményét.

A teljesítmény emelkedése legjobban kitűnik, ha összehasonlítjuk a normarendezés előtti és a mostani üzemátlagot. Míg azelőtt az üzemátlag 106 százalék volt, addig most 120-ra ugrott fel az üzemátlagteljesítménye.

Általában el lehet mondani, hogy az építőiparban kimagasló eredmények születtek az új norma segítségével. Ugyanakkor azonban el kell azt is mondani, hogy egyes dolgozók igen alacsony százalékokat érnek el. Ilyen például Kacur Sándor segéd munkás, aki az új norma szerint 64 százalékkal teljesített. Fokozni kell tehát a felvilágosító munkát, hogy a gyenge eredményt elérők is felzárkózhassanak az élénjárók soraiba.

JÓ VOLT A TERMÉS:

jobb, jobb minőségű árut vásárol a dolgozó parasztság

Dolgozó parasztságunk a terménybegyűjtés kapcsán nagyobb összeghez jutott. Terményeikért a rendes napi áron felül még jelentős jutalomban részesültek, mert a határidő előtt vitték be kenyérgabonáikat. Ez nagyon jól érzékelhető az üzletek forgalmánál is.

A Sztálin-körút és a Kosuth Lajos-sugárút sarkán lévő

Szegedi Vasár Boltban

a terménybegyűjtés megkezdése óta több mint 180 kispép — kukoricamörzsoló, szőlőprés, réparáló, daráló és egyéb kelt el. Azonkívül nagymennyiségű mezőgazdasági szerszámot adtak el az üzlet dolgozói. Így a szerdai és szombati piaci napok alkalmával nagyszámú dolgozó paraszt keresi fel az üzletet és sokan vásárolnak épületvasalást, jóminőségű kályhát és

elsőrendű zománcozott tűzhelyeket.

A Minőségi Cipőüzletben

is hasonló a helyzet. Piaci napokon a vásárlók 60—65 százaléka dolgozó paraszt, aki minőségi árut akar venni. Ez is bizonyítja, hogy dolgozó parasztságunk életszínvonal-emelkedése következtében igényesebbé vált.

A Lenin-utcai Ruházati Boltban szinte alig győzik a kiszolgálást. Munkások, dolgozó parasztok várnak kiszolgálásra, közben megelégedetten vizsgálják és nézegetik az üzletben lévő nagymennyiségű, jobb-nál-jobb kész ruhákat.

Kormányos Mihály sándorfalvi ötholdas kisparaszt először 14 éves fiának néz ruhát. Először a jobbminőségű ruhák között válogat, aztán meggondolja magát.

— A gyerek még fiatal —

mondja és nem tud vigyázni a ruhára. Neki most jó lesz ez a 283 forintos is, majd jövőre másikat veszünk. Magának 117 forintért választ ki nadrágot, de az üzlet pulcján már ott van az előző vásárlásának eredménye, szép fekete ünnepi felső, erős dolgozó-bakancs és feleségének is új cipő.

— Innen a női ruhákból meggyünk — mondja —, hogy most már a lány se maradjon ki. Neki is választunk egy szép ruhára való anyagot. — Köszön és megpakolva csomagokkal boldogan sétál ki az üzletből.

Ehhez a három üzlethez hasonló a többi szegedi üzlet forgalma is. Jó volt a termés, jelentős jövedelemhez jutott dolgozó parasztságunk: több jut ruhára, cipőre, gazdasági felszerelésekre, mint eddig, s egyre jobb minőségű árukhoz juthatnak hozzá. A város dolgozói így köszönik meg azt a lelkes munkát, amit a falu dolgozói a terménybegyűjtés során végeztek.

ELSŐOSZTÁLYOS

Először is azért, mert nem voltam ott azon a nevezetes eseményen, — első osztályos kislányom első iskolai gyűlésén —, ahol az igazgató „rádióba” beszélt. De azért is, mert nem vettem észre mindjárt azt a csillogó, lakkozott táskát, ami miatt ő már percek óta mozgatja kis vállait és forog előttem.

Dicsérem az igazgató bácsit, magasztalom a táskát a csillogását. Fel szólítására ki is nyitom. A táskában új tankönyv, tolltartó, kihagyzatlan sárga ceruza, két „pajtás” nyakkendő, piros gyűrűvel, kis ingecske... és még igen sok apró kelteke a komoly életnek.

A beszélgetésünk is ezek körül forog. Igen — a könyvet két papírba kell bekötni, tüzetet majd hétfőn kapnak az iskolában. (Igy mondta nagy körültekintéssel: „isiben”) A nyakkendőre, ha jól tanul, piros csikot is kap.

Itt állunk — a lányom, meg én — a Dugonics-téren és beszélgetünk. Mellettünk áttörök mennek el, izgatottan tárgyalják a soronkövetkező fel-

adatokat. — Irigyen néz utánuk — mert az ő nyakkendőjük már piros! Jönnek munkások, férfiak, asszonyok, idősök, fiatalok. A Dugonics-tér különösen forgalmas most péntek délelőtt. Az arcok vidámak a kacagások tisztán csengnek, boldogok az emberek. De két-szer boldogok és büszkéek az ilyenek, mint én, akik nekik a gyereke most megy iskolába. Most lép Lenin. Sztálin útjára.

— Ezt egyébként nem én mondom, hanem ő mondta, Elmesélte, hogy az igazgató bácsi mit mondott Rákosi elvtársról, a Pártól és azt, hogy nekik ezen az úton — Lenin-Sztálin útján kell járni.

Valami különös érzet ezeken a szavakon. De amikor elmagyarázta, hogy ő úgy gondolja, hogy Lenin-Sztálin útját járni azt jelenti, hogy neki most ilyen szép feles táskája van, hogy az anyja holnap vesz neki sötétkék rakottszoknyát hogy igen jól kell tanulni, hogy a koreai gyerekeket, meg minden gyereket, aki nem akar háborút, szeretni kell, akkor

kor őszintén megmondom — bizonyára mással is megtörtént már — nagyon elréményültem. Éreztem, minden szó, amit mondanék, gyenge dadogás, üres szólam volna az ő egyszerű nagyjelentőségű szavai mellett.

Nem tudom mennyi ideig beszélgettem elsőosztályos lányommal pénteken a Dugonics-téren. Ez a szünet is — nem, egyáltalában nem az a bizonyos „kinos” szünet — legalább két percig tartott. De feloldódott.

Ugy, hogy bácsiztam a kislánytól. Megsimogattam a fejét, megcsókoltam megdicsértem meg-egyszer az összes felszerelését a táskától a nyakkendőig. A gyerek azonban nem indult el. Én is álltam. Ugy éreztem, még valamit akar mondani — talán a rádióról, amibe az igazgató bácsi beszélt, talán a két könyvkötőpapírról. Tipeg, nézeget rám — aztán így szól kicsit félénken: — Apa...!

Megáll, kicsit mosolyog, két gödröcske szökik kerek arcára.

— Apa... menjünk el a cukrászdába... Elmentünk és a fagyalhoz dupla habot rendeltünk neki... (b. p.)

Biztosítsuk az egyetem pótlóvételek sikerét!

Az egyetemi felvételek eredményei azt mutatják országosan és szegedi viszonyokban is, hogy az MDP beliskolázási munkája sikerrel járt és az egyes karokra előirányzott keretszámokat globálisan és részleteiben is legelőbb helyen már sikerült teljesíteni. Az első évre eddig felvett hallgatóknál a szociális összetétel a múltévihez képest is javulást mutat. A felvételek első időszakában az egyes iskolákban folyó, nem elég gondos előkészítés miatt úgy látszott, hogy nehéz problémát jelent az egyes szakok között megnyilvánuló aránytalan jelentkezés. Ezen a helyzeten a felvételi szervek szíves munkája következtében sikerült változtatni. Megfelelő meggyőzés mellett megtörtént a rokon szakokra való átirányítás. Azok felé a hallgatók felé, akik a reakció propagandájára nem jelentkeztek továbbtanulásra, vagy pedig időközben állásban helyezkedtek el utólagos felvilágosító munka indult meg, amely komoly eredményekkel járt. Ezzel sikerült is biztosítani, hogy a lányok pótlása jórészt megtörtént.

Jelenleg lemaradás a szegedi egyetemnél már csak a Bölcsész Kar orosz szakán mutatkozik. Az ellenség a felvételek megkezdése előtt és a felvételek alatt is tudatos reakciós propagandát igyekezett kifejteni a tanári pálya ellen és különösen az orosz szak irányában. Előfordult még az is, hogy a pedagógusok részéről hangzott el destruktív kijelentés a tanári pályáról. Az egyik érettségi alkalmával egy jövedelmező szegényparaszt származású diák esetében az érettségi elnök így fogalmazta meg a véleményét: „Kiváló szakmai tehetség, kár volna tudását tanári pályán elfecsérelni.” Az orosz intézet ellen pedig azzal érvet a reakció, hogy ne válasszanak egy szakot, mert ha csak egy tárgyból van diplomájuk, könnyen kenyér nélkül maradnak, illetve nem jutnak álláshoz.

Az ellenség támadása ellen felléptek a felvételi szervek és jelentős segítséget kaptak a helyi párt-szervezetektől. A felvilágosító munka után igen sokan meggondolták magukat és a továbbtanulás mellett döntöttek. Ezeknek a hallgatóknak a részére szeptember 1 és 7 között pótfelvételi vizsgák lesznek. A pótfelvételi vizsgák idején számíthatunk azoknak a megjelenésére, akik eddig még nem vettek részt felvételi vizsgán, de azóta belátták állásukat helytelenségét. Ötéves tervünk szakkader szükségletének biztosítása érdekében is feltétlenül szükség van erre. Számíthatunk azokra is, akik eddig más egyetem felvételi vizsgáján nem jelentek meg esetleg azért, mert felvételi vizsgára való behívásuk lakóhelyüktől távoli egyetemre történt.

A pótfelvételi vizsgák idején számíthatunk a legöntudatosabb, az orosz szak iránt kedvet érző üzemi fiatalok megjelenésére is. Számukra lehetővé vált az érettségi nélküli felvétel.

Munkás fiataljainknak tisztán kell látniuk, hogy Pártunk politikájának teljesítéséhez nyújtanak segítséget, mivel hozzájárulnak ahhoz a célkitűzéshez, hogy értelmiségünk az eddigénél nagyobb mértékben a munkásosztályból származó szak-

emberekből álljon. Népi demokráciánk a költségek jelentős részét magára vállalja, az üzemi munkás és dolgozó paraszti fiataljaink szinte kivétel nélkül 325 forintos ösztöndíjat kapnak népi demokráciánktól, sőt a családjenntartók vagy családtagok ezenkívül pótsztiöndíjban is részesülnek. Természetesen emellett szükség van dolgozóink áldozatvállalására is, szükség van arra, hogy átmeneileg vállalják azok a családok, akik gyerekeiket egyetemre küldik, azt a fizetési kiegészítést, amely a továbbtanulás miatt származik.

Azoknak, akik az Orosz Intézet hallgatói lesznek, különösen tisztában kell lenniük tanári hivatásuk fontosságával. A Szovjetunió nyelvét fogják tanítani a középiskolákban, az ő óráikon keresztül jutnak közelebb a diákok a Szovjetunióhoz. A szovjet tudomány eredményeinek elsajátítása ma még az egyetemen nehézségbe ütközik, mert a középiskoláinkból kevesen jönnek orosznyelvi előképzettséggel és ezeknek az orosz nyelv tudása sok esetben nem elegendő. Ezen a hibán is csak úgy tudunk segíteni, ha nagyszámban kerülnek ki a következő években az orosz intézetekből végzett tanárok. Az egyetemi Orosz Intézetre vár az egyetem dolgozó és a város különböző rétegének dolgozó számára a Szovjetunió nyelvének megszerettetése, terjesztése.

Nyelvi nehézségek se tartanak vissza senkit ettől a szaktól. Az orosz nyelv tanulását az egyetemen az alapoknál kezdik el, tehát felesleges minden aggályosságot: aki nem tanult középiskolában orosz nyelvet vagy nem megfelelő orosz oktatásban részesült, az is nyugodtan választhatja az orosz szakot, nem kerül hátrányos helyzetbe többi társával szemben. Azok a munkás fiatalok, akik érettségi nélkül kerülnek be, az első évfolyamra szakmai nehézségeik elhárítására megfelelő segítséget kapnak a párt-szervezet irányításával tanáraktól és a DISZ-szervezettől.

Az orosz nyelv tanulás felől az orosz irodalom, történelem, a Szovjetunió földrajzána és a dicső Bolsevik Párt történetének tanulmányozását. Emellett a hallgatók magyar és világirodalmi ismereteket is kapnak. Ez mutatja, hogy az orosz intézet sokoldalú szakembereket képez.

Fő feladat a hátralevő időben, hogy biztosítsuk a pótfelvételi vizsgára behívott hallgatók megjelenését a felvételi vizsgára. Az egyes üzemek és nemzeti vállalatok ne górdítsanak akadályt a nyári munkahelyeiket otthagyni készülőkkel szemben, sőt beszéljék rá őket a továbbtanulásra.

Az üzemi párt-szervezetek és DISZ-szervezetek is támogassák az egyetemi DISZ-szervezet munkáját. Ne tanúsítsanak szűkkeblűséget kulturális frontunk e fontos területén. Ha párt-szervezeteink és munkásosztályunk ebben a kérdésben teljes megértést tanúsít és követi Pártunk irányítását, akkor az elmaradást sikerül behozni, sőt az előirányzatot túl is tudjuk teljesíteni.

Barak István
bölcsészkarai tanulmányi osztályvezető.

Radnóti Miklós- és Móra Ferenc-gimnázium Szegeden

A vallás- és közoktatásiügyi minisztérium több szegedi iskola nevét megváltoztatta. Az új neveknél szem előtt tartották a helyi jelleg kidomborítását is.

A Klauzál Gábor-gimnáziumot Radnóti Miklósról, a mártírhalált halt szegedi költő-

ról, a Baross Gábor-gimnáziumot pedig Szeged nagy írójáról, Móra Ferencről nevezték el. A Gutenberg-utcai zsidóiskola a „Juhász Gyula általános iskola” nevet kapta. Előreláthatóan új nevet kap az Erzsébet-leánygimnázium és a tanítónéköpítő intézet is.

A svéd Nőszövetség küldöttsége a Szovjetunióban

Pénteken Leningrádba érkezett a svéd nőszövetség küldöttsége. A küldöttséget a Szovjet Nők Antifasiszta Bizottsága hívta meg látogatásra a Szovjetunióba. A küldöttség meg-

tekint a város nevezetességeit, ellátogat a gyermekbetegségeket tanulmányozó intézetbe, az uttóháza, a Kirovról elnevezett kulturpalotába és utána Moszkvába utazik.